

1. díl

Dokonalá příprava před cestou si vyžaduje svůj čas

FROM CHICAGO TO LOS ANGELES

GO WEST AGAIN!

Pokud nechcete nic podcenit, bez zvedáku se bohužel neobejdete

III. redakční výprava na legendární Route 66

Průběžně se množí dotazy ohledně přípravy našich redakčních výletů po legendární Route 66. Co se týče našich aut, kterými absolvujeme tyto cesty, tak ta připravují většinou sám, poněvadž kolega Petr Bellinger musí obvykle dofinišovat jedno číslo našeho časopisu a další z větší části připravit, abychom si mohli dovolit „vypadnout“ na měsíc pryč. Proto se nyní zhostím úvodní části našeho seriálu.

Naše road tripy jsme vždycky absolvovali v měsících, kdy bylo teplé počasí, tzn. mezi květnem a zářím. Je velice vhodné v delším časovém předstihu začít s výběrem vozu, kterým budete chtít pokořit Matku cest. Po vhodném voze se začínám obvykle rozhlížet už kolem ledna, abych potom zbytečně termínově nehrotil situaci. Stává se totiž (a poslední dobou je to již pravidlem), že veterán je v jiném technickém stavu, než deklaruje prodejce. Je v podstatě jedno, v jaké cenové relaci si auto vyberete. Dražší

obvykle nemusí znamenat technicky lepší. Sám jsem to zažil. Když jsme v roce 2011 jeli poprvé s redakcí po Route 66, tak jsem si vybral auto ve vyšší cenové relaci s mylnou představou, že dražší bude lepší. Čekal jsem od auta za milión a půl po americké renovaci,

...musíte odstranit v servisu

Cestou se přece jenom projeví skrytá vada, která se objeví až během provozu. Co se vám nepodaří odstranit na silnici...

K nelehčím činnostem patří výměna prasklé pneumatiky

Naopak ustřížené štefty, a tím pádem upadlé kolo, se v polních podmínkách opravuje hůře

Výměna poloosy na počkání vedle silnice? Brnkačka. Jenom kdyby ty kamióny nelítaly za zády 130 km/hod.

Brzdový buben po půl kilometrovém slajdu. No, kde to zažijete, přátelé?

jelo, jen zrovna když přijela odtahovka, tak se pokazilo. A že už je to můj problém. A že je seriózní, tak mně nebude účtovat parkovné po dobu, než si vyřeším jiný odtah. No, má cenu nadávat na mexickou verbež? Raději ne.

že těch cca 5 až 6 tisíc kilometrů zvládne s maximálně lehkými obtížemi. Opak byl pravdou. Už první den jsem se začal potýkat s problémy s převodovkou a s ráfky, které nešly pevně dotáhnout k brzdovému bubnu.

Materiál, ze kterého byly vyrobeny, byl tak měkký, že postupně deformoval tvar celého ráfku. Zjistili jsme to, až když nám upadlo pravé zadní kolo na dálnici při rychlosti kolem 70 mil. Následný půlkilometrový slajd po brzdovém bubnu a jiskry jako z katů nás nadobro ubezpečily, že dražší auto nemusí znamenat tu nejlepší volbu. Proto nenechte nic náhodě (ale i ty se dějí) a s výběrem ameriky začněte s dostatečným předstihem. Mít šťastnou ruku je to nejlepší, co vás může potkat. A také, když narazíte na seriózního prodejce, který vám nezatají další důležité skutečnosti. V roce 2017 jsem si vybral pro svou soukromou svatební mimoredakční výpravu po Route 66 stylový Cadillac DeVille Flattop 1959. Prodejce z Kalifornie od San Diega komunikoval dobře. Dle jeho slov Cadillac nebude mít problém s přejezdem Route 66. Ovšem když jsem po úhradě celé částky poslal pro Cadillac odtahovou službu, tak najednou auto nebylo schopno na trailer najet. Řidič odtahovky našťavaně odjel, ať si z něj nedělám srandu. Prodejce mně po tahanicích oznámil, že moje nově zakoupené auto v pohodě

Chceš třeba doplnit klimatizaci na počkání. No problem...

Tuto scénérii jsme zažívali čtyři dlouhé dny, než se nám podařilo oživit v indiánské rezervaci našeho oře

V teplejších oblastech se letitá technika značně přehřívá. Praxe nás naučila, jak se k autům chovat

novka je na americké poměry docela lidová 1 dolar za míli, někdy i o trochu méně. Podmínkou je, že auto musí být provozuschopné a vlastní silou najet na trailer. Pro auto, které vyžaduje více péče a není schopno najet na odtahovku, se musí využít menších odtahovek s navijákem. Tam se ceny pohybují i 3 dolary za míli.

Pak je dobré si dobře rozmyslet, jak moc chcete riskovat, poněvadž vás čeká spousta mil, než dorazíte do vysněného cíle. Kromě absolvování cesty po celé Route 66 vás zvědavost zavede také do Monument Valley, Grand Canyonu, Las Vegas a spousty dalších

Politiku sem tahat nebudeme. Vybírejte tedy svůj povoz v dostatečném předstihu a nejlépe za asistence spřízněné osoby, která vám může auto na místě důkladně prohlédnout, nafotit, případně upozornit na slabá místa a v neposledním případě projet. Tohle vám spolehlivě zajistí pouze někdo známý. Určitě jich všichni máme po celých Státech nepřehledné množství... ☺, proto počítejte s časovou a finanční rezervou, abychom nebyli nakonec nemile překvapeni.

Každé auto potřebuje svoji předstartovní prohlídku, kterou si uděláte buďto sami v pronajaté dílně, nebo vše svěříte servisu. Je mně jasné, že málokdo z nás by si dokázal sám přes internet a telefon domluvit pronájem dílny. Kde ji hledat? Většinou přes známé. Pak už zbývá zkoordinovat odtahovou službu, aby vám v daný okamžik (nebo ještě lépe před vaším příletem do Států, abyste svůj čas využili na maximum a nemuseli třeba tři dny čekat na příjezd odtahovky) přistavila váš vysněný vůz. Nejlevnějším způsobem jsou kamióny, kde se vejde cca 5–6 aut. Ty křížují celé Státy. Tu v jednom státě naloží auto, ve druhém vyloží druhé... Převrta trvala někdy i týden, než nám auto připutovalo na adresu doručení. Ce-

Ruku k dílu pomohli přiložit i indiáni. Samozřejmě za dolary!

míst obchody počínaje a stylovými dinary konče. To vše patří ke koloritu cesty po Route 66. My obvykle najedeme minimálně 5 000 kilometrů a dle toho bychom měli připravit svůj vůz na cestu. Výměna všech provozních kapalin je počátkem přípravy na tuto cestu. Je velice vhodné zkontrolovat všechny trubky a hadičky. Hlavně ty brzdové. Auta z padesátých a první poloviny šedesátých let disponují pouze jednookruhovými brzdami. Už jsme zažili šok, kdy takové brzdy odešly. Dále doporučuji důkladnou kontrolu všech teplovodních hadic v motorovém prostoru. Není nic otravnějšího, když musíte v parném

dni stále dolévat vodu do chladiče, který nemůžete ihned otevřít, aniž byste se neopařili. Na svém autě jsem vždy preventivně vyměnil všechny svíčky, kabely, klínové řemeny, hlavní brzdový válec, brzdové válečky včetně hadiček a v neposlední řadě je vhodné také důkladně očistit kontakty rozdělovače. Pak jsem navštívil některou ze specializovaných prodejen s náhradními díly (Nappa, O'Reily, AutoZone), kterých je obvykle hned několik ve městě (a mají otevřeno 7 dní v týdnu, někde až do 22:00) a zakoupil jsem do rezervy motorový a převodový olej, utěšňovače chladičů (tzv. stop leak), převodovek a motorů. Osvědčené jsou třeba od společnosti Lucas. Dále hliníkový hever (kvůli své lehké váze), nářadí, různé hadice, spony hadic, kabely a pevné izolepy, kdyby někde docházelo k únikům, případně kdyby vám teklo střechou do vozu, jako nám. Vždy jsem si také objednal nový startér, poněvadž auto s automatickou převodovkou při jeho poruše těžko roztlačíte. Ten vám potom může v budoucnu posloužit třeba i po dovozu do České republiky. Vlastní zkušenost mě také přivedla k tomu, že si vždy kupuji na auto nové běloboké pneumatiky. Jednak vyjdou ve Státech levněji než u nás, a to

Repase převodovky do jednoho dne? I takové zázraky se tady dějí

důležitější je, že máte jistotu nového obutí. Jednou jsem se nechal kamarádem přemluvit, že má moje auto „dobré gummy“, ať tedy utratím své prostředky účelněji. Bohužel hned druhý den cesty jsem přišel zhruba o čtvrtinu běhounu. Jak to, když byla pneumatika dle vzorku téměř nejatá? Jednoduše. Auto jsem koupil od staršího sběratele, který neměl čas pravidelně projíždět svých šedesát aut. Můj Mercury Park Lane 1959 bohužel stál delší dobu na vypuštěné pneumatice, a tím ji neodvratně poškodil. Při jízdě se zahřála a má radost z ušetřené investice byla v kelu. Co ovšem dělat, když nemáte v Americe dobré známé, kteří by vám pomohli s výběrem auta, potažmo s domluvou nějaké autodílny? Na to je těžké hledat odpověď. Může vás také potkat i případ, který jsem zažil posledně, a sice to, že vám leží v Kalifornii nepojízdný

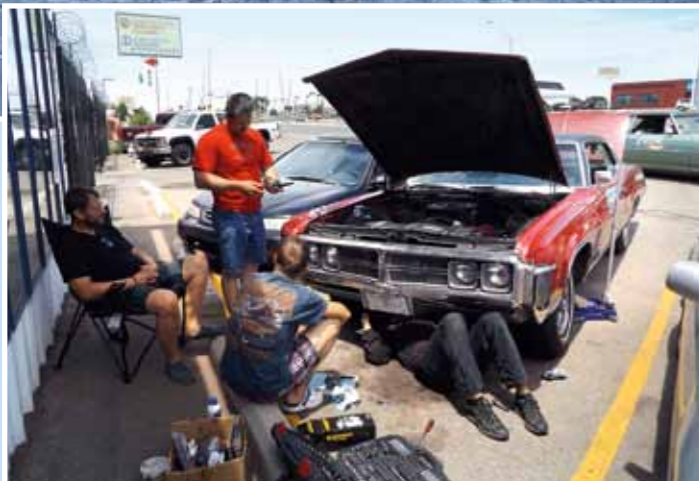
kram. Řešil jsem možnost oživení vozu přímo v Kalifornii, ale z mé osobní zkušenosti mají tamní lidé nejhorší morálku. Je to dané přelidněností státu a etnickou skupinou, která tam žije. Pro všechny je Kalifornie země zaslíbená a všichni míří tam. Ale právě proto je všechna ta naplavenina u západního pobřeží a Amíci všude jinde. ☺ Nehleďte na to, že o osmiválce tam těžko zavazíte. S Toyotou Prius tady budete in. S tou jezdí sereblity i na vyhlášení Oskarů, a v čem přeče jezdí Britney Spears, tak to musím mít i já. Nevadí, že má vylágrovaný mozek, to z plakátu nad postelí teenagera není poznat. Měl jsem dobrého známého z Chicaga, který mně pomáhal dávat auta do stavu blízko schopného absolvování celé Route 66. Ten se ale před dvěma lety odstěhoval. Co nyní? Mám a sice to, že vám leží v Kalifornii nepojízdný kamaráda na Floridě, který mně domluvil

Každodenní kolorit

nám situaci vyřešit tím, že pekáč opravili. Díky za to. Oprava sice nebyla levná, poněvadž je v Americe běžná taxa za práci 80 – 100 USD za hodinu nestresujícího tempa. Takže cenovka 10.000 USD nesmí nikoho překvapit. Zbytek si opravíte během cesty na silnici. To je daň za dobře fungující tržní hospodářství. Nyní máme připravené auto na cestu. Konečně. Oprava trvala hlemýždím tempem čtyři měsíce. Za pár dnů máme vyrazit z Chicaga na náš trip. Zbývá ještě pojistit a přihlásit auto. Pro rezidenta to není žádný problém, ale pro nás ano. „Kamarád z Chicaga je fajn, ten mně určitě pomůže. Přihlásí si auto na sebe“, myslím si. Ovšem Frank mě posílá do háje. Když vidí můj nechápavý kosmický pohled, tak se mně snaží vysvětlit americkou mentalitu. „Pro mě by samozřejmě nebyl problém si auto na sebe přihlásit, i když pomínu, že mě za to nabízíš 2 tisíce dolarů, ale může se stát, že v Kalifornii přejeďš babičce na přechodu nohu, a ta mě dá k soudu. A já se nebudu kvůli zisku dvou tisíc dolarů dopravovat letecky přes osm

Během zastávek se technika stále ladí

po dlouhých peripetiích servis, kde vůbec byli ochotni přijmout auto skoro šedesát let staré. To jsme jim ještě tvrdili, že je auto dle prodejce schopné jízdy. „Jenom se tam něco

rým mě překvapil hned po mém přeletu na Floridu, už při prvním setkání. Servis se nachází na poměrně rušné křižovatce velkoměsta. Po prvním ohledání Rustyho zjistili, že v chla-

událo těsně před najetím na trailer,“ papouškovali jsme slova prodejce. Odtahovka mezitím razila týden 2.600 mil dlouhou cestu z Kalifornie na Floridu. První nastartování mého Cadillaku Rustyho znám jenom z vyprávění majitele servisu, kte-

díči není vůbec voda. Po dolití vody a kontroly olejů se pokusili Caddyho nastartovat. Takový dým prý ještě nikdy nezažili. Celá křižovatka byla do minuty zakouřená. Motor zhasl a šli hledat příčinu. Jaké bylo překvapení, když do pěti minut policisté zavřeli křižovatku a na místo poté dorazilo osm hasičských vozů? Na jediné, co se boss servisu zmohl bylo, že zaklapl víko motorového prostoru (což ho později zachránilo) a šel se podívat ven na šou, která se tam mezitím děla. Vůbec netušil, že ty orgie byly kvůli nim. Policisté dostali hlášku, že hoří, tak jednali a ono nic. „Kdo to zaplatí? Jdeme hledat viníka. Je tady nějaký servis a před ním čumilové – mechanici. Koukneme se, co dělali v uplynulých

Je překvapivé, že náhradní díly na Cadillac roku výroby 1949 se dají stále sehnat

deseti minutách. Tak pánové, pravdu ven.“ „My nic. Právě máme svačinu.“ Velitel zásahu prochází jednotlivá auta, která tam jsou na servis. Naštěstí všechna mají studené motory a Rusty má studenou kapotu. „Nic. Konec zásahu! Odjezd!“ Po důkladné kontrole motoru Cadillacu bylo zjištěno, že má spoustu lehce odstranitelných závad a k tomu ještě prasklou hlavu. „Vždyť jste tvrdili, že je auto provozuschopné! Nemůžu si dovolit zasekat servis!“ Nakonec boss po vychladnutí pokrčil rameny a pomohl

Autu budí stále pozornost, kde se objeví. Nejen díky tomu mechanici zanechají svoji práci a ochotně nám kdekoliv pomohou

Rozprava během opravy. Proč ta mrcha stará pořád stávkuje?

Odvoz v uzavřeném traileru

států k soudnímu líčení. Nežlob se na mě, ale nejdte do toho." Tak co nyní? Bud' si najdete někoho jiného, kdo vám věří, nebo se budete muset tvářit na úřadě jako rezident. Mně se podařila ta druhá možnost. Šel jsem s majitelem jedné nemovitosti na úřad. Ten sdělil úředníci, že na uvedené adrese bydlím, a pak už nebyl problém. Žádné další peripetie. Všude jsem se mohl chlubit, na jaké dobré adrese bydlím a jako důkaz jsem v ruku držel novotou vonící Title (americký technický průkaz) a registrační značku, se kterými jsem hned z úřadu odešel. To je Amerika! Tam vše funguje na dobré slovo, na podání ruky. Ještě jsem si sakra mohl vzít na tu nemovitost nějakou půjčku nebo něco, když už jsem tím rezidentem, © aby na mě dlouho majitel vzpo-

mínal. Pak ještě zbylo pojištění auto. Tady trvá pojištění vozu do datumu vašeho narození (samozřejmě kromě roku). To proto, že si většinou všichni pamatujeme den a měsíc svého narození. Snadná mnemotechnická pomůcka. Takže mé pojištění trvalo jen od srpna do 19. prosince v roce 2017 a poté již celý rok od 19. prosince 2017 do 19. prosince 2018. A v tuto chvíli můžeme prohlásit, že máme svůj pekáč připraven na nezapomenutelnou cestu po matce všech cest – Route 66. Po ukončení naší pouti pod molem v Santa Monice, na kterém oficiálně Routka končí, se naskytá další otázka, co s použitým detroit-ským železem? Do Evropy s ním po ose nedojedeme. V roce 2011 jsme projeli Státy s veterány až do San Francisca, a tam je odvezli

do skladu přepravní společnosti v tamním přístavu. V roce 2015 a 2018 jsme ukončili veteránskou jízdu již v Los Angeles. Tam se nachází spousta přepravních společností, které vám za přibližně stejnou cenu dopraví vůz, kam budete chtít. Mnoho známých z ČR si nechá převést své poklady pouze do německého přístavu v Bremerhavenu, kde celníci otevřou kontejner a zboží proclí. Také jsem to tak dělal. V roce 2018 jsem nově využil služby společnosti HMA Export Import Inc. Tamním pracovníkům se podařilo pohodlně a bez újmy dostat všechna naše tři auta do jednoho 40" kontejneru. Takže jedno auto bylo nad těma dvěma na výdřevě. Cena přepravy jednoho auta tím pádem zlevnila a vyšla na necelých 49 tisíc s dodáním až do Nitry. Pro mě, jako

Moravana je to lepší lokalita než nabízená Praha po D1. K přepravě se potom musí samozřejmě připočítat poplatky a DPH.

Pro ty, kterým se zdá být tato příprava nesmírně složitá a v podstatě kdykoliv zmařená (to když se vám auto porouchá tak, že jej těžko na „silnici“ opravíte), je tu možnost využít služeb mnoha autopůjčoven. S touto variantou jsem se ovšem nechtěl nikdy smířit. Po Routce jedině vlastním pekáčem! Před první cestou jsem oslovil nějakou společnost (už si bohužel nevzpomenu na jakou), která půjčuje americké veterány. Za půjčení na tři týdny v roce 2011 chtěli něco kolem 13.000 dolarů s tím, že jim potom musím vrátit vůz z Kalifornie do Illinois nepoškozený přepravní službou. Takže další love navíc. A nedej bože, že to někde někdo odře. Takže po této neúspěšné eskapádě jsem se rozhodl jednou a provždy absolvovat cesty po Route 66 ve vlastních dobových korábech. Škoda jenom, že se mně ty krámy začínají doma hromadit. Už totiž přemýšlím nad další cestou.

Text a foto: Darek Haumer

...pokračování příště (ve druhém dílu vyrazíme na cestu)

Do kontejneru se pohodlně vejdu tři ameriky

Title, značka a pojistka. Po těchto nezbytných formalitách můžeme vyrazit

Prodloužení platnosti značky o jeden rok se může vyřídit po zaplacení poplatku, poštou. Sticker si nalep sám

Když už jste u těch repasů převodovek do 24 hodin, tak bych také prosil jednu. Já si mezi tím skočím na stejk do Big Texanu

Renovace

historických automobilů

www.restorations.cz
tel.: 731 601 701

kvalita • detail • preciznost • rychlost